

„Enhver Kjørende er pligtig til at vige Halvdelen af Vognsporet for Befordringer, hvormed Post fremsføres, naar der er påsænde Afstand ved Blæsning i Posthornet dertil gives Signal.“

vedtoges med 36 Stemmer imod 1.

5) **Ændringsforslag af Samme** under Nr. 5 til § 12:

Stykket Nr. 1 affattes saaledes;
 „Almindelige Breve, som forud
 ere frigjorte, og Brevfort . . . 4 Skilling.
 Almindelige Breve, som ikke forud
 ere frigjorte, 8
 Almindelige, ikke forud frigjorte
 Breve til eller fra Statsmyndig-
 heder efter de nærmere Be-
 stemmelser, som Finanzmini-
 steren herom fastsætter, 4

Det følgende Stykke „2) Brevfort
 4 p.“ udgaaer, og Tallene „3“ og „4“ foran
 de følgende Stykker rettes til henholdsvis „2“
 og „3“, hvorhos Tallet „3“ i det sidste
 Stykke af Lit. a. rettes til „2.“
 vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter nu, i Hen-
 hold til det før Utræde, som næste Afsnit de
 til §§ 13, 14 og 15 stillede Ændringsfor-
 slag under Forhandling, nemlig Forslagene un-
 der Nr. 6—15 og under Nr. 27, samt
 tillige Forslaget under Nr. 20 om Indsættelse
 af en ny § 21. — Jeg skal dog strax med
 Hensyn til disse Ændringsforslag bemærke, at
 den 2den Landsthingsmand for 5te Kreds
 (Drenbøll) har meddeelt mig, at han paa egne
 og øvrige Forslagsstilleres Vegne tager For-
 slagene under Nr. 14 og 15 tilbage. Jeg
 skal derfor, inden vi gaae videre, spørge, om
 Noget optager disse Forslag; i modsat Fald
 ville de være bortfaldne. (Ophold.) Da In-
 gen optager dem, ere de saaledes bortfaldne.

Ordføreren: Det høie Thing vil erin-
 dre, at der ved 2den Behandling blev vedta-
 get et Forslag om, at den Titie i § 13, hvori
 det da hed: „Forsendelse fra Statsmyndighe-
 der til kommunale Myndigheder“ skulde foran-

dres derhen, at den kom til at lyde: „For-
 sendelse fra Statsmyndigheder“, hvoraf det blev
 en Følge, at alle Forsendelser fra Statsmyn-
 digheder skulde være forud frigjorte. Den Af-
 stemning, der saaledes fandt Sted, var, ifølge
 de forudgaaende Forhandlinger, vistnok tilbeets
 begrundet i en Forventning om, at det hele
 Spørgsmaal vilde komme under nærmere Dver-
 veielse til 3die Behandling, og at et yderli-
 gere Forslag derom da vilde blive stillet. Det
 har nu ogsaa været Gjenstand for Udval-
 gets Dverveielse, hvorledes man bedst skulde
 ordne dette Forhold, og Udvalget er derved kom-
 met til den Anskuelse, at det vil være rettest
 ikke i Paragraphen at bestemme Noget om,
 hvorledes der skal forholdes med Hensyn til
 Frigjørelsen af Forsendelser fra Statsmyn-
 digheder. Det blev nemlig, troer jeg, tilfrætte-
 lig oplyst under Sagens 2den Behandling, at
 der vil være mangfoldige Tilfælde, i hvilke
 det ikke med Rette fra privat Side kan for-
 langes at modtage Meddelelser fra Statsmyn-
 dighederne uden Godtgjørelse, og det er ogsaa
 fra den høitærede Finanzministers Side, som
 det forekommer Udvalget, meget rigtigt blevet
 gjort gjældende, at Befolkningen maaskee ikke
 vil kunne være tjent med, at man paalægger
 Statsmyndighederne forud at frigjøre deres
 Breve, idet der da let med Hensyn til Med-
 delelser, hvis Nødvendighed staaer paa Græn-
 sen mellem Pligt og ikke Pligt, vil opstaae en
 Tilboietighed hos Statsmyndighederne til
 ikke at affende saadanne Meddelelser til de
 Private. Hovedsagen er dog ganske vist den,
 at det vilde være ubilligt at paalægge Stats-
 kassen at betale saadanne Meddelelser, som
 skee ene og alene i den Privates egen In-
 teresse. Sagen vil vel ogsaa nu stille sig
 noget mildere for dem, som have holdt paa,
 at Statsmyndighederne af Høflighed skulle fri-
 gjøre deres Breve, efterat det nu ved den Af-
 stemning, som nylig fandt Sted, er blevet
 afgjort, at der ikke skal betales dobbelt Porto for
 ikke frigjorte Forsendelser fra Statsmyndigheder,
 saa at altsaa Breve fra Statsmyndigheder til Pri-
 vate som ikke forud ere frigjorte, fremtidig af de
 Private kun ville være betalte med enkelt
 Porto. Derved antager jeg, at Hovedgrunden
 til det Forlangende, der ved 2den Behandling